

Jezdíme občas ,ale čast často pro tuláky,světo -
běžníky a kamarády nošré obleky ,dalekých obzerů
tábových chůd a nákladních vagonů.

Redakce MARKO and MUNY ,kteří Lokálku píšou,seří-
vají,lepí do pytlíků na které naplácávají známky
a pak to všechno odnášejí na poštu.

Seržanti obrněného vlaku,řířevé ,točiči,vlakve-
doucei,výhybkáři ,závěráři,svikstéři,traťoví pe-
chůzkáři ,drezínkáři ,prostě ajznběšáci všeobec-
ně.

Náklad 24 výtisků. Necenzurováno ,neretřkáváno,
nekameloováno,nevystaveno na pultech PNS /dříve
trafiky /..... a přede jenom na světě ...

Slouží pro vnitřní potřebu trampůřin ve kvezdech
bráských a krajin jim blíže a vzdáleně přileklých.

Z DĚRAVÝHO TELETE ...ODJEZD VLAKŮ

LOKÁLKA N.O. 8 - 13. dubna 1974

/zrychleně vypravená z hlavního brdského nádraží/

Ahoj kamarádi and kamarádky !

Duben bude především měsícem Lokálky protože by měla vyjít celkem třikrát. Proto žádáme naše generální dodavatele co si pro nás nechávaly na květen aby poslaly rychlíkovou drezínkou. Mimo to koncem měsíce trávy vyjde aprílový Rychlík a jestli se vám někde snažil napovídat, že tvrdohlavě odmítáme předplatný ve výši 5 šedesáti centových známek, tak tomu můžete klidně nevěřit, neboť to je naivní bluf.

Vaše vlaková redakce

BRDSKÝ PRAŽEC

Uzávěrka soutěže s vagonama pro fóry, povídky a poesii ajzboňáckého žánru je 10. května, ale už tenhle rek.

Redakce

-

HLAVNÍ NÁDRAŽÍ BRDY Náčelník stanice: Marke Polo, vejpravčí: Muny /neplést s Mesazným Vencou/, HŘEŠTÍČKA brigádně firevé, topiči atakdále, HRADLO TŘEBÍČ: DAWY and CLIFTON, ZÁVORÁN - JACK

ZÁCHRANNÁ BRZDA S REKLAMOU :

PŘI PŮTKÁCH V SALOONU ČI PŘI ÚSMĚVU NA NEOKOUZLUJÍCÍ DÁMU TOHO MUSÍ ZUBY VIDRŽET PROKLATĚ MNOHO !

POUŽÍVEJTE PROTO ZUBNÍ PASTU FLUORA! /Destání káykeli v Drogérii !!!/

J A R N Í C E S T Ě

Srce si obarví na zelene
osvebozenou travou .
Oblíkní se tiše
do žlutě pampališek
a na zďar velké jarní cesty
připij kotlíkem ranní rosy.

MARKO

N Á V R A T Y

Pentlička cesty
zahlídla kraj lesa
Ohlédl jsem se naposledy
a rozběhl se k němu.
Káysi za kepcem
houkal vlak.

TAPI

Pes ,kterého uzdravíš ,tě nikdy nekousne. To je hlavní rozdíl mezi zvířetem a člověkem.

Mark Twain

Mezi všemi téherníky je silné pouto porozumění. Pouhá skutečnost, že někde směřuje taute cestou stačí, aby mu druzí věnovali pozornost.

E.T. SETON

JULINKINY NAROZENINY

Ten pátek na divokém západě neďaleko Vížiny na velehoře Stešci měla majitelka srubu z cedrů a palm kráva Julinka plně práce. Od té doby se seznámila s Kidem a jeho partou, kteří ji navštěvovali, tomu nebylo jinak žádnéj pátek. Ale tenhle pátek byl docela zvláštní, slavnostnější.

Julinka totiž slavila narozeniny a tak byla od rána v jednom kole. Uklidit, přichystat večeři, udělat v krbu vohň, všechno musí být aby se kamarádi najedli a vodpočinuli si. A večer? Večer si sednou ke krbu a budou spívat ty své písničky a možná, že Kid půjčí Julince kytaru a bude veselo. Při vzpomínce na kytaru Julinka jenom vzdechne. Kytara je její sen.

Jak dlouho už si na ní šetří? A jak dlouho ještě bude šetřit. Ale co, vždyť si já Kid půjčím aspoň každou sobotu, řekla si Julinka. Zametla srub, vzala klebeuk ze skoby a hajdy na nádráží čekat kluky.

Na nádráží netrpělivě čeká na vlak od Zadní Třebáně. Nervózně kouká jednu za druhou. Konečně. Vlak přijel. Vystupuje plno lidí, ale Kid a parta nikde. Smutně stojí na kolejích a vlak píská, ale Julinka nevnímá, jen tupě kouká. "Uhněte s kolejí krávo, vždyť vykolejíte vlak!" zarve mašiníra. "Nemávejte mi do krav pane, jmenuju se Julinka".

"Dejte krá... Julinko, ale stojíte na kolejích a vlak nemůže dál. Uveďte cestu, vezu rum a lidi a quaim dojet ještě dnes."

Julinka opustila koleje a smutně se ubírá zpátky domů. Jak mohli zapomenout, vždyť má narozeniny, pláče cestou. Když došla do srubu, překvapením nemohla ani promluvit. U stolu seděli Kid a klukama a záhečně se usmívali. "Ahoj Julinko, přejeme ti všechno nejlepších k narozeninám a teď máš od nás malej dárek" ujal se slova Kid, předávajíc Julince novou kytaru. "Takevou sem si dycky přála" řekla Julinka se slzami v očích. "Ale jak to že sem vás neviděla na nádráží?" "Víš Julinko, my sme tě chtěli překvapit a tak sem se všeradic pěšky."

Šťastná Julinka odběhla do sklepa pro soudek rumu a začala oslava. Já se tam zrovna v těch místech flákal a tak sem byl taky pozvaný. Máš říct, že to bylo velký, ale kde leží srub Julinky, to vám neřeknu, ten si najděte sami!

ROBIN

UŽ PŘÍŠTĚ - si budete moci přečíst 1. část Robineva seriálu "PRASKAJÍCÍ TOMAHAWK A DUCH HAJNÝHO BOJSY". O to a o mnoha jiných nepřijďte, když si Lokálku předplatíte u svého peštevnického čeruvatele.

"VE SLASTNĚ ZANÁLCE - SÁNNÍ PO NOVÉ LOKÁLCE !

RANEC NA NÁHODY

Nám ho v sobě zašitéj
 ranec na náhody
 Nesím ho pečlivě schovaněj
 u nás jsou padesátá schody
 Co kdyby šákej chamtivec
 chtěl mi ten ranec ukrást
 Kde by mi potom paraďal
 jak překlenout stereotyp -
 -věčnou propast ?
 Nesím ho pořád sebou
 a věřím jen sobě snaf ,
 že sám si ho nikdy neukradnu
 Třeba mi ho závidí
 pašeur ,masť ,fíra,nádražák
 a snad taky nučná dívčina...
 I stěni sice stárnu
 a ranec je pořád těžší ,
 jen já jak starej vůl
 pořád ho sebou nesím -
 ně tahle tíha těší !

JEDNOU KOLEJÍ Z KNAN

Indiánská modlitba k bohu dne :
 "Ó tebe,jenž jsi z nízkých mraků
 vstal ,
 abys vyseko nad námi plál ,
 tebe zdravím a velebím !"

 Chytrý člověk ví ,nač stačí
 Největší hlupák je ten ,kde není
 králem ve svém malém království.

 Člověk ,který pořád mluví ,mlátí
 jen prázdnou slámu .

 Když se ti nelíbí tam kde jsi,
 přestě se seber a odejdi !

 Když tě pronásleduje nejhorší smů-
 la ,zase se ti někde ozve štěstí.

 Není ještě hlupák ten ,kde nedovede
 hrát tvoji hru

 E.T,Seten - Rolf Zálesák

PÍSEK

Tramping že je svedba ? To si nelohá v hospedách pod stůl a nenechá
 se na sebe plivat. Řekli by o ní , že je děvka...

Z TRAMPSKÝCH TRATÍ

Asi stovka se nás sešla 23.III. na vítání jara na pěkném campu "Me-
 dré skály" nedaleko Čunína. Pořádající osada Green Feels z Prostějova
 patří k UNISTAHANU /Unie států hanáckých/. Počasí nám přálo. Ze sobot-
 ních odpoledních soutěží : indiánský trejbej, "burlaci" /přetah druž-
 stav lanem přes petek/ , "pytláčky" /závod kamarádek v pytlích/.
 Ve 20. hod po zapálení slavnostního ohně proběhly obvyklé soutěže -
 zpěv jednotlivců , sbory , veselé vyprávění. Soutěže měly dobrou dřevě-
 n a skončily až v 1.hod ráno ,pak teprve začala volná zábava.Kofela te-
 kla preudem.Odpolední i večerní soutěže řídil šerif pořádající osady
 kamarád Unkas. Moc se mi mezi kamarády na Hané líbilo ,estazně všechny
 akce UNISTAHANU a jeho členských osad jsou známy svou vysokou úrovní.

Říkanka o světě račevánek

Koupíš si šunku v řeznickém krámě
vypiješ pivo po dobrý stravě
utíkáš někam

do vysněných dalek

Postavíš stan a opékáš párek

Sníš

Jdeš

Žiješ

A najednou potkáš sebe sám
někde docela jinde

ve světě bez problémů,
světě račevánek, snů

Pokud si v této chvíli uvědomíš,
že jsi došel na místo světa,
který jsi hledal

Pochopíš

krásu života

jenž jsi snil

Porozumíš

PIFÍK

----- výhybka -----

Č E S K Ý J A C K L O N D O N

Ani v tak těžké době, jakou byla pro český národ německá okupace, neskládá Bob ruce do klína. Vzniká "Partyzánská zimní brigáda" složená z 10. oddílů, které působily téměř po celém území Čech a Moravy. Byli v ní mnozí známí trampové, jako např. Emerich Roth, Kivi, Šid, Abé Dušek, Heban aj.

Velitelem brigády byl Bob Hurikán... Po osvobození byli mnozí z "Partyzánské zimní brigády" odměněni mnoha státními vyznamenáními. Ale mnozí také zaplatili svou lásku k vlasti a svobodě zatčením, mučením, vězněním a smrtí. Vzpomeňme na všechny ostatní alespoň Jerry Packarda a Billa Brechese.

Po válce pracoval Bob jako dřeverubec a později na stavbě slapské přehrady. S literární činností neustal, ale nic mu už nevyšlo. O práci na přehradě napsal obsáhlý román. Ale jako již nejednou se setkal s nepečením a snad i zlým úmyslem a rukopis spálil...

Po dokončení přehrady pracoval u geologického průzkumu a pak až do důchodu na elektrifikaci trati na Českou Třebevou.

V roce 1962 začal ztrácet zrak. Trpěl depresemi a trochu i zatrpkl, protože jeho nová díla zůstávala v rukopisech a starší věci, které vyšly před válkou nebyly znovu vydány. S těmito ranami osudu bojoval Bob svou pevnou vůlí. Ale osud byl neúprosný. Bob musel ulehnozt a 2. června 1965 v nemocnici zemřel. Bob Hurikán cestoval po světě, navštívil např. Orient kde šerpal látku pro své romány. Bohužel o jeho cestách jsem nenalezl nikde nic bližšího.

Rozsáhlá byla jeho literární činnost. Napsal okolo 1 000 článků a povídek, které byly tištěny většinou v předválečných časopisech Tramp

Tramp, Naše osady a v mnohých jiných. Napsal celkem 28. svazků.

Knižně vyšlo: Trampská fašírka, Trampem do Orientu, Trampské skazky, Stepevní, Dějiny trampingu, Zálesák od Zlaté řeky, Stopař Cassidy, Hoši divočiny, Dům Wyomingu.

V různých sešitových vydání vyšlo: Plamen vaporey / Mexiko v plamenech /, Průkopníci Arizony / Jezdci z Arizony /, Terente / první dva romány vyšly v letech 1969-1970 v sešite s úpravou v edici Pacific expressu, román Terente jako příloha na vystřihování téhož časopisu /,

Ztracená steza, Pebežný střelec, Návrat pebežného střelce, Kouzle hašišu, Největší případ inspektora Cuminse, Třetí záleha šest šilinků, Udavač, Zelení hájové, Děvče z Mezihoří, Princezna ze mlýna, Petr Klen, Snítka rudého vřesu.

V rukopise zůstaly romány: Česká Kalifornie, Horští chlapi, Pro blaho vlasti a bohužel i jakási pokračování "Dějiny trampingu" pod názvem "Co vypráví má kytara" - byly to příběhy a historky z našeho trampingu, jak je Bob psal mezi kamarády.

Bobovy literární práce vycházely buď pod jeho občanským jménem Josef Peterka, nebo pod pseudonymy Bob Hurikán, Bob Peters. Bob začínal jako dělník, později působil jako reportér, redaktor a nakonec se stal spisovatelem z povolání - dělnický spisovatel, oblíbený mezi dělníky, kterým rozuměl a pro které psal. Jen před nejdůvěrnějšími přáteli mluvil o svých čtenářích jako o "svých kamarádech". O jeho kvalitách svědčí např. to, že jeho román "Třetí záleha" získal 1. cenu v roce 1938 v literární soutěži nakl. Sběratel. Byl členem "Svatoberu" a dalších předních literárních institucí předmnichovské republiky.

Jeho život byl krásný a plný, jaký může mít jen život opravdového chlapa. My trampevé můžeme být na "svého Boba" právem hrdí.

"

DAWY

Pozn. Autora:

K sestavení Bobova životopisu jsem použil celé řady starších i novějších materiálů, které byly někdy dost neúplné a občas se v něčem i rozcházel. Proto kamarádi promiňte, pokud narazíte na nějaké nepřesnosti. Naopak budu velmi vděčen za každé upozornění a zprávu o Bobově životě, zvláště za jeho články a knihy, pokud by mi je mohl někdo ze čtenářů Lokálky věnovat, předat, nebo alespoň zapůjčit. Umožnilo by mi to vytvořit opravdu podrobnou a důkladnou Bobovu biografii, kterou bych chtěl alespoň zčásti splatit obrovský dluh, který my trampevé vůči Bobovi máme

Pro který štěká, nekuše E.T. Seton

TAKOVÁ PODIVNÁ NOC

Ve vlaku mě roztrásla horečka. Díval jsem se na bílou krajinu, ubíhající za okny spalého vagonu, kterou černí špinil táhnoucí soumrak. Séděl jsem sklesle o rozpálených kamen, do kterých cvikotér starostlivě sypal uhlák za uhlákem a lepil se na reury, které se už pozvolna roztékaly. Lokálka supěla mezi kopci a poli a poslušně stavěla u každého domečku s sneným nápisem. Skřípění brzd. Vystupuji a dívám se do kopců.

Sníh chřupe pod nohama a plíce nechtějí poslechnout. Procházím vesnicí rozčeslenou malými obdélníky okének a pak zbývá pohledu jen tma. Je mi dusno, křečovitě dechám, než vylezu nahoru, budu se moct ždímat. Zvedá se ledovej víchr a šedivák sílí. Na zádech mi protivně mrzne pet a maskáč pod báglem se mění na plech. Bořím se do sněhu a zpola vyšlapaná cesta se proplétá po úbočích kopců, mám dojem, že jdu špatně, tu důvěrně známou stezku z letních vejšlapů pojednou nepoznávám. Vidina bouď a horkýhe gregu se pozvolna pozplývá. Cesta mi už neříká vůbec nic, noha nenachází známý kámen přes stezku, o který jsem tradičně zakopával. Okolí je mi neznámé. Jsou tu duby a buky. Moc male neměly by tu být. Les serrezestupuje a vcházím na paseku. Na ní chajda podivného slehu. Stavitel byl patrně romantik, nebo představa byla jiná při každé dodělavce. Těžký okrnice, dveře zamčené. Bouchám... Pak sedám sklesle na lavičku u mohyly.

Sníh se houpá před očima, s oblohy se tiše snáší červený sníh... Snad jsem si na okamžik zdříml, ale mé oči pořád sledovaly tu mohylu přede mnou. Ta hromada kamení a prastarého pepela pojednou ožila. Vyšlehl plamen, ale vůbec nahlál. Plameny, sytě červené se známým chemoutem jisker byly ledové jako všechno kolem mne. V jeho záři jsem spatřil postavu voušatého trampa, kterej stál opodál, kouřil dýmku a mlčky zíral do plamenů. Ohně šlehá výš a výš a v jeho plamenech dokresluje osud svoji děsnou tragedii.

Z lesa vystupují dva chlapi, celý v černém, jen hlavně samopalů se lesknou. Tramp se nechápavě dívá, červené záblesky který kleužou nad sněhem. Nesmyslně pomalu se naklání a padá k zemi. Plameny ohně ho pohlcují a sírově žlutý žár roztéká jeho těle do roje žlutavých jisker. Žlutavý žár děsivě ozařuje tváře těch dvou v uniformách. Jejich úšklebjy pohlcují celou oblohu a sklání se nade mnou

Úsvit, probouzím se. Mám chladnou hlavu a jsem kupodivu fit. Dívám se na perezpadlou mohylu a zčernalý zbytky bouď. Jen na smrku je přibita malá dřevěná omšelá cedule se zašlým nápisem:

MARKO

KAMARÁD RACEK zavražděn nacisty 21.5.1943

Stáří není moudřejší , pouze opatrnější ...E.Hemangwei

MIKROPOVÍDKA

Slunce odešlo spát za černé kontury smrků a vystřídal ho jeho brácha měsíc. Jeho stříbrné světlo kouzelně stékalo do vápencevého lomu a půvabně se tříštilo o elegantní konstrukci vysekozvižného jeřábu JK 20.

Praskot táboráku byl nezřetelně rušen pouze vrzáním sbíječek a dojemnými detonacemi místních dělů

VIŠLO NA BŘEZOVÉ KŮŘE

V Albatrosu vychází knížka západoněmeckého spisovatele Frederika Hatmana SÁGA PUŠEK ,SEKER A LAS. Jsou tu příběhy hrdinů divokého západu ,od Davida Creeketa po Daniela Beena ,život Jesse Jamese,jižanské pohádky ,Válka severu proti Jihu ,anekdoty o Lincolnovi a Washingtonovi ,

černošské spirituály ,americké lidové písničky i s akordy a vůbec celá historie divokého západu od a- do zet.

Z NÁKLADOVÉHO NÁDRÁŽÍ LOKÁLKY

Burbíku ,neměl by jsi pro nás něco ?

Kelčave ,už jsi nic dlouho neposlala

Heule ,čekáme další přísun uhlí od tebe

Dále by si měli pořídit krumpáč a nakopat nám pár básniček či povídek /či se pořídit bagr/ tito B.T. čtenáři : JARMILA ,RIKI ,BRIGGI ,KAVČE ZDENKA ze Skutče ,LEJDY ,ČVACHTA a LIMONÁDOVÝ JOE.

ZVÍŠENOU TĚŽBU UHLÍ PRO LOKÁLKU ČI RUBÁNÍ SMOLNÉHO DŘÍVÍ PO ZBYTEK DUBNA A CELÝ KVĚTEN /O DALŠÍCH MĚSÍCÍCH NEMLUVĚ/PŘEJE REDAKCE.

ŠLAPĚJ

DÁL ..

